

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Адреса: The Provincial
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК Х.

Ч. 149 (1202).

ВІСНОК, 18. ГРУДНЯ 1928.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, DECEMBER 18th, 1928.

No. 149 (1202).

VOL. X.

АГЕНТИ ВОЛ СТРИТУ В КОЛОМБІЇ УБИЛИ 100 СТРАЙКЕРІВ.

БОГОТА, Колумбія, 14. грудня. — Газета "Еспектадор" отримала від свого кореспондента в Баранквілі депешу, яка повідомляє, що під час страйкових розривів у провінції Магдалена 100 людей було убитих і 238 ранених, а матеріальна шкода виносить 1,250,000 доларів.

Депеша далі каже, що ціла околиця тепер спокійна і страйкері вертають до роботи. Як подає депеша, всі 100 убитих були страйкерами, як також більшість ранених є страйкерами.

Кажуть, що страйкері вчинили велику шкоду банановим плантаціям, залізничним і телефонним лініям та складам Юнайтед Фрут Ко.

Відозва Робітничої (Комуністичної) Партії Америки.

Центральний Виконавчий Комітет Робітничої (Комуністичної) Партії Америки видав ві-

дозву до робітників і фермерів Злучених Держав, в якій закликає допомогти страйкуючим робітникам Колумбії й засилає поздоровлення страйкерам в їх боротьбі проти спільного ворога — американського імперіалізму.

Відозва вказує, що американський імперіалізм вже готується до вислання воєнної флотії до Колумбії.

"Не дозволяйте урядові Злучених Держав зробити з Колумбією те, що він зробив з Нікарагуою!"

"Руки геть від Колумбії!"

"Збирайте жертви на допомогу страйкерам Колумбії!"

"Протестуйте проти вислання воєнних кораблів і моряків до Колумбії!"

"Повна незалежність для колоній і напів-колоній та країн залежних від американського імперіалізму!" — кінчить відозва американської компар-

Арештовано редактора фінляндської комуністичної газети "Вапаус"

Від фінляндської комуністичної газети "Вапаус", що виходить в Содборі, Онт., наша редакція отримала таку телеграму:

СОДБОРІ, Онт., 14. грудня. — Головний редактор Вааро арештований вчора ввечері.

Статті, надруковані у "Вапаусі", прокуратор толкує як пониження й висміюючи королівську владу. Обвинувачує у нямій зраді. Редактора звільнено сьогодні в полудне за зложенням бонду на суму 10,000 доларів.

Крім вищої телеграми, наша редакція не отримала більш відомостей про арештування редактора "Вапауса". Однак деякі капіталістична преса друкує більше телеграм у зв'язку з цєю справою.

На підставі відомостей капіталістичної преси, редактора "Вапауса" арештовано за статтю, написану з приводу занедужання англійського короля Юрія V. Переклад цих статей на англійську мову зробив пін Т. Д. Джонс, директор ан-

гльо-саксонської місіїної праці в Сибірському дистрикті.

Воєнні ветерани в Содборі ухвалили резолюцію, в якій домагаються від провінціального уряду акції проти фінляндської газети. Вони домагаються не лише розслідування й покарання відповідальних осіб, але й повного розслідування навчання в школі піонирів, яку ведуть тамешні Фінляндці.

Телеграма з Торонто наводить депешу до буржуазної газети "Глоб" з Содборі, в якій сказано, що редактор "Вапауса" обороняє себе на тій підставі, що інші газети, друковані в англійській мові, надрукували матеріал такого самого характеру. Він каже, що причиною, чому їх не потягається до судової відповідальності, є те, що вони друкуються в англійській мові. Арво Вааро, редактор "Вапауса", уродився в Фінляндії і є натуралізованим британським громадянином.

ВИКЛЮЧАТЬ ЗІ ШКОЛИ ЗА РОЗДАВАННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.

ТОРОНТО, 12. грудня. — Місцева шкільна рада рішила, що всякий студент, який буде роздавати комуністичну літературу в Торонто, буде виключений зі школи. Всяка особа поза школи, що піде на шкільну реальність роздавати таку літературу, буде потягнута до судової відповідальності. Торонтоńska поліція буде допомагати в переведенні цієї ухвали в життя.

328 РОБІТНИКІВ ВИКИНЕНО З РОБОТИ.

В минулу суботу о півночі закрито сніпярську ярду в Північній Трансконі і 328 робітників викинено з роботи. Решта з 800 до 1,000 робітників, що там працювали, повернуть до своїх старих робіт при напарі вагонів у Вестон шапах або будуть перенесені на ярду у Вінніпегу, через яку тепер переходить все збіжжя на схід.

ЧОТИРОХ ЗАСУДЖЕНО НА ДОСМЕРТНУ ТЮРМУ.

ПЕРШПАН, Франція, 12. грудня. — Судні наслідки відомості, що еспанські суди засудили чотирох чоловіків на досмертну вазницю за участь у змові вбити еспанського короля Альфонса два роки тому назад.

КОМПАНІЯ ВІДКЛИКАЛИ ЗНИЖКУ ПЛАТІ.

СЕНТРАЛ СІТІ, Кентокі, 10. грудня. — Краєва Майнерська Юнія знову віднесла перемогу над вуглевими компаніями в Кентокі, привневши їх відкликати проголошену знижку платні на 15 проц. Юнія загрозила страйком у цім окрузі і власники копалинь уступили.

АМЕРИКА МОЖЕ ПОСТАВИТИ ВЕЛИКУ АРМІЮ.

ВАШИНГТОН. — Майор-генерал Сомерсет, шеф штабу, заявив у звіті до департаменту війни, що на випадок наглої потреби воєнний департамент може покликати негайно до зброї шість полкових армій в силі 3,500,000 людей. Звіт подає загальне число людей, спосібних носити зброю в Злучених Державах, на 18 мільонів.

ЗАГІНУЛА КІНО-ФІЛЬМОВА ПАРТІЯ З 9 ОСІБ.

МОСКВА, 14. грудня. — Тут довідаємося, що в північно-кавказьких горах, недалеко Грозного, загинула кіно-фільмова партія з 9 людей. Вони знімали фільму з гірської околиці й полетіли в пропасть, де їх спіткала смерть.

АРЕШТУВАННЯ ПІД ЗАМІТОМ ШПІОНАЖІ.

В пресі появилися вістки про масові арештування в Перемішлі серед тамешних Українців під замітом шпіонажі в користь однієї з сусєдних держав. Одночасно в тій справі арештовано також дві особи у Львові. Кого арештовано, в якій кількості і в чий користь ця мнма шпіонажа була ведена, преса не згадує.

ПОЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ ВИКРИЛА ЗМОВУ НА ЖИТТЯ ПІЛСУДСЬКОГО.

ВАРШАВА, 12. грудня. — З ділом певних жерел повідомляють, що поліція викрила змову на життя Пілсудського. Замах планували провідники партії народових демократів з метою зробити політичний переворот, щоб захопити владу в свої руки.

Вбивства Пілсудського мали доконати, коли він вертав з відпустки до румунського пося. Але Пілсудський в останній хвилині змінив свою дорозу й не вратувало його від смерті.

Друга спроба вбити Пілсудського було зроблена тоді, коли в Бельведерській палаті, де мешкає Пілсудський, убито жандарма при нічній нападі.

Про плановане вбивство Пілсудського влада знала від якого часу й підозрівала в тім Українців, але всі свої відомості тримала в тайні, щоб лише виявити дійсних організаторів замаху. Нарешті виявилось, що це робить польська партія народових демократів, яка має добре організовану шпіонажу

та вишколених терористів. В день планованого замаху на Пілсудського посла Юлія Тромпчинський виступив з різними нападами на Пілсудського, обвинувачуючи його в усуненню ген. Загурського.

АРЕШТОВАНО 40 УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ.

ВАРШАВА, 10. грудня. — У зв'язку з вибухами бомб у редакціях польських газет у Краківі й Лодзі, польська поліція арештувала 40 українських студентів. Поліція каже, що Українці зробили змову, щоб знищити всі польські газети, що виступають проти Українців.

Також недавню страйкунню в Бельведері, де мешкає Пілсудський, приписують тим самим людям, що вислали бомби до польських газет. Щоб вимусити від арештованих студентів признання до вини, поліція катувала їх, однак не добилася бажаних результатів.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ПІДТРИМУЄ ПОВСТАННЯ В АФГАНІСТАНІ.

БЕРЛІН, 12. грудня. — Кореспондент "Кельніше Цайтунг" повідомляє з Москви, що в органі комуністичної партії "Правда" появилася стаття, яка обвинувачує Англію в ініціативі повстання проти афганістанського короля Аманулли та в підтримці повстанців. Повстанці заосмотрені англійською зброєю, а їх провідники весь час є в тісній контакт з англійською військовою владою в північній Індії.

Аманулла відкликав усі свої війська з радянського кордону та перекинув їх на індійський кордон.

Подаючи ці відомості, "Правда" зазначає, що інтрига Англії розрахована на знищення самостійності Афганістану, щоб затвердити там

своє панування. Притім газета каже, що Радянський Союз не зможе залишитися байдужим супроти англійських інтриг.

ПОВСТАНЦІ В АЛЬЖИРІ ВБИЛИ ФРАНЦУЗІВ.

ПАРІЖ, 12. грудня. — У південній Альжирі повстанці напали на автомобіль з французькими офіцерами. Вони вбили 5 офіцерів, а 2 тяжко ранили. Один офіцер пропав.

Подія ця сталася ще в неділю, але про неї стало відомо шойно тепер, бо повстанці понищили телеграфічні дроти. Це перервало комунікацію між військовими постами. Проти повстанців Французи вислали сильну військову експедицію.

КАПІТАЛІСТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ НЕ ДІСТАНУТЬ ДОПОМОГИ.

На засіданні вінніпегської міської ради, що відбулося 10-го грудня, рішено не дати гренту для Індустриал Девелопмент борду і Манітоба Чембер оф Майнс. Ця справа була вже раз вирішена минулої весни, однак буржуазні алдермени знову порушили її та хотіли, щоб міська рада змінила своє попереднє рішення й дала допомогу для капіталістичних організацій. Вони домагалися \$8,500 для Індустриал Девелопмент борду і \$1,500 для Манітоба Чембер оф Майнс. Коли прийшло до голосування, за внеском було 10 голосів, проти 6.

А що для ухвалення таких грентів потрібно дві треті голосів, то внесок провалився. Всі алдермени з незалежної партії праці голосували проти внеску.

Проти ухвалення грентів для вищих організацій, які служать виключно приватним інтересам, перший підпис був голос тов. В. Н. Колісник у фінансовій комітеті. Він одиницький протестував проти виплати грошей, бо навіть лейборит-

ські члени фінансового комітету голосували за грентом. Аж на повнім засіданні міської ради лейборитські алдермени голосували проти гренту проти волі тих своїх колег, що в фінансовій комітеті були за грентом. Це вислугування буржуазії з боку деяких лейборитських алдерменів було напівнезалежне комуністами підчас недавньої виборчої кампанії і тепер лейборити пішли вже одним фронтом проти гренту.

ВИБОРИ ДО КАСИ ХОРИХ МІСТА ЛЬВОВА.

Дня 18. листопада скінчилися вибори до Каси Хорих міста Львова, які принесли поразку досі мала в Ця партія, котра досі мала в Ця партія понад 50 радних, при нових виборах, помімо збільювання з сїоністами, дістала лише 36 місць. Український виборчий комітет дістав 8 місць, комуністи 3 місця, а шехполяки 13. Наслідок того позиція П.П.С. сильною загрожена.

ЗАНОСИТЬСЯ НА ВІЙНУ МІЖ БОЛІВІЄЮ А ПАРАГВАЄМ.

ЛЯ ПАЗ, Болівія. — Між республіками Болівія і Парагвай (у Південній Америці) зрівнова дبلوماسية зносини і гроза виповідження війни зростає з кожним днем. Між цими країнами йде від років спір за округ Чако, між ріками Пількомайо і Парагвай.

Відносини загострилися після бою на кордоні цих країн, в яким згинувло 25 жовнів. Болівія є під впливом Злучених Держав і має 2,155,000 населення. Парагвай є значно меншою країною і має лише 853,000 населення.

МАДЯРСЬКІ ФАШІСТИ ПАЧКУЮТЬ ЗБРОЮ ТА АМУНІЦІЮ.

ВІДЕНЬ, 14. грудня. — Віденська поліція захватила сьогодні сім великих пак машинних криків та амуніції. Їх знайдено на дунайських кораблі у віденській пристані і поліція каже, що корабель був у дорозі до Угорщини.

Поліція обвинувачує за висилку зброї австрійського генерала у відпустці, якого імені не виявляє, та угорського торговця амуніції на імя Кемени. Машинні крики знайдено в паках, на яких було зазначено, що це мотори.

Викриття цієї контрабанди пригадає інцидент зперод року,

Нікитра з цих республік не має доступу до моря.

ЛЯ ПАЗ, Болівія, 11. грудня. — Болівійські шовіністи, починають від уряду і кінчаючи бизнесменами, систематично підготовляють населення за війною проти Парагваю.

Преса, контрольована урядом, підсилює воєнні настрої. Уряд обережно влаштує патріотичні демонстрації та паради.

Комуністичні групи в Люкрє й Ля Паза мобілізуються до боротьби з воєнною небезпечкою, що нависла над республікою.

СУДЯТЬ АНРЕ МАРТІ ЗА ОТВЕРТИЙ ЛИСТ ДО ГЕН. ФОША.

ПАРІЖ, 11. грудня. — Тут розпочався процес проти Анре Марті, провідника бунту моряків на воєнних кораблях французької флотії, що була вислана на Чорне море для здушення пролетарської революції в нинішнім Радянським Союзі. Марті судять за його отвертий лист до маршала Фоша в зв'язку з інтервю, яке дав Фош англійській буржуазній газеті "Рефері".

Фош і міністер військових справ Пенлеве заперечували, що інтервю відбулося. В інтервю Фош заявив, що йому було приказано не "виганяти більшовиків", коли французька флотія атакувала Радянський Республіки в 1919 році. Він

далі заявив, що ще не пізно було навіть тоді для Англіївичі і Французів повалити більшовиків.

На розсправі редактор "Рефері" дав докази, що інтервю дійсно відбулося в Лесін Ваалє в присутності двох французьких офіцерів. Зізнання редактора сконфузило суддів. Адвокат оборони підкреслив дволичність Фоша.

В свєім отвертій листі до Фоша Марті написав, що він прав французької флотії проти більшовиків в 1919 році не досягла своєї мети через бунт французьких моряків та жовнів, які знов збунтуються, коли-б їх вислано воювати проти Радянського Союзу.

ВІСТІ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

ПОЛЬСЬКИЙ СОЦІАЛІСТ ПРО ЛИСТОПАД.

Недавно появилася книжкоспомин відомого провідника львівської П.П.С. Артура Гавнера під наголовком: "Листопад 1928 року". Цей спомин, це клезичний зразок відношення польських соціалістів-угодовців до української справи. Слова дич, найдикіший епітети стрічаємо на кожному кроці на означення українського народу і революційного зриву в дні 1. листопада 1928 року. Характеристичне й це, що книжка появилася накладом професійної спілки львівських залізничників, яка є під впливом П.П.С.

ЗА ШО КАРАЮТЬ.

На сєсії вїтх у старостів в Бродях вїтх Хомич Федь не прийняв польського прапору, які роздавано вїтам для удєкорования громадських будинків, бо, як казав, село є чисто українське. За це староста звільнив цього вїтх з

урядовання й укарав арештом на 14 днів без заміни на гривну. Радного з того самого села староста вкарав вїсімнадцим арештом за те, що на громадській раді поставив внесок, щоб не декорувати громадських будинків, який то внесок прийнято одностолсно.

ЗА ВБИВСТВО ПРОВОКАТОРА ГУКА.

Дня 20. листопада розпочався перед львівським окружним судом політичний процес проти українських студентів Полотнюка й тов., яким акт обвинувачення закладав, що вони вбили провокатора Гука. Процес трєвав чотири дні, прокуратор Гіртлер пускався на всякі способи, щоб лише доказати вину обвинуваченим, але це йому не вдалося й трибунал на підставі відповідєй суддів присяглих увільнив обох обвинувачених від вини й кари. Обвинувачені, які просїдїли довгий час у слідчій тюрмі неввинно, вийшли негайно на волю.

ПАРТІЯ БРАТІЯНУ ЦІЛКОМ РОЗГРОМЛЕНА У ВИБОРАХ.

БУКАРЕШТ, 14. грудня. — Підрахунок голосів у 45 виборчих округах зі всіх 71 виказує, що селянська партія Манію вбрала 335 послів, ліберальна партія бущого премєра Братіянну 14, а мадьярські меншости 10. Забавить ще цїлий день, заки будуть пороховані голоси в рєшта округах.

З урядових жерел повідомляють, що комуністи отримали 35,000 голосів, але ні один

Товариші! Відновляйте переплату на "Укр. Роб. Вісті"!

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS UNION ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FITCHBURGH AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськй Рокітничий Дім, на роуі вулиці Фітчард і Мегрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

САМОСТІЙНИКИ І ТІХНІ ЗЛУКИ.

В минулому числі "Укр. Роб. Вістей" вміщено було статтю гр. І. М. Глови з Едмонтону про те, що з Вінніпегу й Саскатуну, головно з першого, вирушають до Едмонтону всі найгірші гармати ССУ-у (Союз Українських Самостійників з православно-автокефального табору), бо там в дні 22, 23 і 24 грудня мають прилучувати інститут ім. Грушевського до інституту ім. П. Могили в Саскатуні. Як видно з вище згаданої статті І. М. Глови, то що "злуку" ССУ-и підготували, хоч і "нелегально", ще мійшого року, а цього року мають лише довершити. З тої статті видно також, що між членством інституту ім. Грушевського є опозиція, яка не визнає правильно ухвали з минулого року й збирається сказати своє слово що до цієї справи цього року. Пильнував редактор "Укр. Голосу" опозиції троцькістської, а не допильнував у "своїй хаті". Так вже завжди водиться, що чуже бачить під лісом, а свого не бачить під носом, хоч має на нему окуляри.

Цікаво все-ж таки, чому петлюрівським ССУ-ам захотілося злуки народних домів та інститутів? Бо знаємо-ж ми, що вони ще від своїх петлюрівських пелюшок були проти всякої централізації, що вони кричали, як на завійниці, щоб фармери не записували своїх церков на єпископську інкорпорацію, щоб не записували будинків на домініяльну інкорпорацію ТУРФДім, щоб не лучилися з робітниками, бо все їхнє майно заберуть більшовики до Вінніпегу й там йому буде аминь. А що ми бачимо зараз? Зараз репутують вони про "злуку народних домів" (після того, як їх викинули з Народного Дому у Вінніпегу), зараз вони хочуть едмонтонську бурсу переписати на саскатунську, зараз кожна точка (а є тих точок 15 повних, 8 половинних та ще з десять додаткових) програми їхніх з'їздів говорить про централізацію.

Що-ж то за переворот стався в головах православних ССУ-ів? Що їх так прилекло, що вони все своє членство повезуть з Вінніпегу до Едмонтону, з Едмонтону до Саскатуну, а з Саскатуну до Вінніпегу і всюди його централізують? А сталося те, що сталося з петлюрівською республікою: розлазиться. Тож треба рятувати централізацією. Треба позичити більшовицької системи, треба злизати те, на що колись плювали, треба позбирати те, що чужі руки будували і централізувати. І тому то друга точка на програмі зараз після "поглиблення" ССУ-а — є злука народних домів.

Яка це має бути злука? Хто має лучитися до кого і як? Про це ми нічого не читали в суській газеті й не пояснює цієї справи програма з'їзду петлюрівців. Зате-ж не раз ми читали в "Укр. Голосі", що фармери не повинні лучитися та записувати свої будинки на когось, бо як записав, то все одно, що у воду кинув, вже ти до того будинку не матимеш права, хоч сам його будував. Що зараз скажуть писакі з "Укр. Голосу" на з'їздах тим, які поставили ім запитання їхніми власними словами, щоб на нікого своїх будинків не записувати і з ніким не лучитися? Бо коли вони залякували українських фармерів, щоб не записували своїх будинків на домініяльну інкорпорацію ТУРФДім, то казали, що записаний будинок належатиме вже тільки до Поповича. Бо тільки таку злуку вони розуміють. В їхній голові ніяк не вміщується й не вміщується, що домініяльна інкорпорація ТУРФДім забезпечує все майно тої організації за цілим її членством. Але яку інкорпорацію мають сусинки та тільки у них членства й хто те членство? — ось що цікаво почути. Які їхні статутні, які ті акти, що під ними хочуть лучити сусинки народні доми та інституту? Гр. Глова пояснює у своїй статті, що інститут ім. Грушевського є добродійна інституція, тобто закорпорорована під добродійний (benevolent) акт, а саскатунська — бізнесова, створена на шерах. Отож цікаво-б почути, як то там справа мається з тими шерами та з голосуванням. Бо коли кілька літ тому назад завзялися лідери народного дому в Саскатуні виключувати з него робітників, який також був на шерах, то виключували, хоч робітників тих, що той дім будували, було більше. Бо заряд мав право продавати шери, коли хотів і кому хотів і скільки хотів.

Тож хоч сусинки помалували за більшовиками, але, як бачимо, не з того кінця вони зайшли. Більшовики не послали з центру на свої з'їзди всего свого членства, навіть центрального заряду не послали. Вони на свої провінціональні з'їзди послали до центру тільки одного представника й то лише тому, що Провкомі допомагаються. Українські робітники справу злуки з ТУРФДім поклали виключно в руках самого місцевого членства. Бо вони бажали злуки свідомої, добровільної. Тому, хоч православні сусинки малують за більшовиками, то все-ж таки вони тільки малують. Говорять про злуку народних домів під своїм провідом в цілій Канаді, а самі у Вінніпегу розлучаються з Народним Домом. Базикають щось про єдність українського народу, а самі всією силою його розеднують. І до Едмонтону на з'їзд їдуть вони з цілим генеральним штабом і православним синодом, щоб розездати албертійських українців перепианням едмонтонської бурси на саскатунську. Ідуть вони туди вже не тільки з готовою виробленою вдома централізацією, але навіть з вибраним вже головою на всі три з'їзди.

У своїй програмі, як бачимо, вони в кожній точці дуже не вдало наслідують більшовиків. Вже й про якийсь видавничий фонд на з'їздах вони рішуватимуть, вже й молоді організуватимуть і рідну школу, вже у них є справи і економічні, і фармерські і — тільки не сміється — робітничі. Так, 9-та точка у них на програмі — "справи робітничі". Що то за робітничі справи у них? — спитали ми товариша, що приніс нам їх програму. А то, певно, каже він, будуть радитися, як поборювати робітничі організації. Бо які-ж може мати робітничі справи Свистун, який недавно заявив на "лекції" в соборі, що українці повинні лучитися тільки з консервативною або з ліберальною партією, а більше з ніякою. Головно нічого спільного не повинні вони мати з робітничими організаціями.

Навіть саму форму переведення з'їздів змінили ССУ-и. По-перше вони приїздили на з'їзди з готовими "відчитаними", читали ті довжезні нудні відчитки й на тому кінчали. "Сегорічні з'їзди будуть відбуватися дещо відмінно від попередніх" — пишуть вони у своїй програмі. "Буде звернено увагу — кажуть — не на відчитки", але на обговорення справ "дискусіями в парламентарний спосіб". І тут-же згори зазначають хто має право дискутувати. Вислали поіменно 55 осіб. Самі "димиси" і їхні жінки. На останку додають "і інші". Щось невірнється, що вахає ще хтось "інший" дискутувати, вислухавши вже 55-ох дискусантів з адвокатськими, ректорськими та генеральськими титулами.

А дискутувати членству з цими генералами без війська здалося-б й то таки добре дискутувати.

ЮВІЛЕЙ ПОЛЬСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ.

Ще за два тижні до першого листопада у Львові поширилися неперевірені чулки, що польська влада почала готуватися до десятиліття Польщі. Одночасно з трусами у Львові зроблено такі самі труси на провінції, а саме: в Тернополі, Золочеві, Долині, Стрії й Дрогобичі. Усіх заарештованих привезено автами до Львова й ув'язнено в судовій в'язниці. Преса повідомляє, що заарештовано коло 120 комуністів. Слідство проти них провадить сама поліція, а не слідча влада. На початку цього місяця усіх заарештованих переведено до Бригідок та в'язниці на вул. Баторія, бо слідча в'язниця переповнена українцями, заарештованими в криваві дні у Львові.

За відомостями зі Львова, повідомлення міністерства внутрішніх справ не відповідає дійсності: підчас масових трясів і арештів поліція знаходила тільки тих, кого хотіла арештувати, а не ті речі, про які говориться в повідомленні. Проте треба чекати, що поліція з цих арештів сфабрикує черговий політичний процес.

ЕГОМОСЦІ ЗА РОБОТОЮ.

Недавно тому пішов на відпочинку після "трудів праведних" єпископ Кемерберійський, що стояв на чолі англійської церкви. Газети писали, що прем'єр Болдвін доручив єпископові в дарунок від віруючих чек на суму щось на \$75,000. Доручив, так доручив. Дарунки вільно давати кожному. Тільки-ж ті дарунки все-ж таки мали бути чимсь заслужені. Скажемо: старенький був єпископ, наслужався за свої довгі літа, спасаючи душі грішних. Та бо ми знаємо, що ніхто тепер не прощить гріхів без грошей. По друге — єгомосці вчать нас, що за наші добрі діла бог нам заплатить. Чому-ж в такім разі голова церкви не чекає, щоб йому аж бог заплатив і взяв заплату в голови консервативного уряду?

Голова, як бачимо, голові платить. Ось тільки за що чимими грішми? Яюсь недавно тому бачив в на "мувінг-пікчерс", як єпископ, грубиною як сидор у венкуверському парку, благословив кілька тисяч поліцаїв? Що це має спільного з богоугодним ділом — я так таки й не знаю.

І на тому-ж таки самому на "мувінг-пікчерс" бачив я, як у Франції єгомосці кропив священною водою й благословив з півтори сотки собак перед тим, як їхні пані вибиралася з ними на полювання. Кілька десятків панів і пань на баских конях, кілька десятків біляків, переважно хлопчиків, босих, обдертих і піших, і з півтори сотки собак, глатків, вигодуваних — але піп кропив водою й благословив лише собак. Після того благословенства все з гуком кинулося тривити звіря, мисо з якого вже печене разом з шампанським поблагословить той самий, або інший єгомосць за столом тих самих панів, де вони будуть жерти, пити аж до втрати людського образу.

Та благословити цих кропиві святою водою собак, це ще пів біди. А от недавно вичитав я в газеті, що в бантиского єгомосця в Браньську, в Радянському Союзі, забрано передиску з його приятелями в Злучених Державах, Канаді, Бельгії й інших країнах. Видно, що єгомосць має багато приятелів. І про що, ви думаєте, перепишуться, ці слуги божі? Про те, як він винайти короткий шлях до неба? Де-ж би то такими справами цікавилися бантискі єгомосці? Єгомосць Парамонов описує свого приятеля політичний настрій селянства, діяльність партійчоек та інші справи Радянського Союзу, що нічого спільного не мають ні з церквою, ні з релігією.

А от іще, як нам доносить з Крейтон Майн, Онт., так там один єгомосць звязав за... ну от і не знаю, як охрестити його ремесло: до побожного воно не підходить, а ступ-піджеським я його назвати не хочу, щоб не образити цивільних — ступ-піджеських. Лишаю вам, читачу, самим назвати його ремесло після своєї впадоби. Цей єгомосць доносить на робітників компанії, що вони більшовики. Більшовизм цих робітників виявився в трох формах: перше — належать до Робітничого Запомогового Товариства; друге — не хочуть належати до тої організації, що її створив єгомосць; третє, і то найгірше — не хочуть давати єгомосцеві грошей за те, щоб він на них не доносила компанії. І догоди йому!

А то ще на днях телеграма з Форт Вільям донесла про оліо богоугодне діло єгомосця Краковського. А діло це таке, що єгомосця арештовано за споневірення \$2,750, які він взяв в чоловіка для прийняття того чоловіка до якоїсь спілки, але проспекулював, як кажуть, ці гроші на збіжжіві біржі. Посадили його, раба божого, за грати й сказали, щоб поклав \$3,000 залогу, а тоді випустять.

Отак на кожному кроці. А нам кажуть: молись, пость, дай на божі і підеш в царство небесне. А самі роблять царство собі на землі, про земне царство тільки дбають, за него служать не божові небесному, але земному, якому імя — долар. Хтось.

Сталін про "лівий" і правий ухили в партії

Уривок з промови тов. Я. Сталіна, секретаря Всесоюзної Комуністичної Партії, виголошеної 19. листопада 1928 року, на пленумі Центрального Комітету ВКП в Москві.

На листопадовому пленумі Центрального Комітету Всесоюзної Комуністичної Партії тов. Я. Сталін виголосив догугу промову до таких питань: Темп розвитку індустрії в С.Р.С.Р.; Збіжжєва проблема; Прогноз боротьбу з ухилами й прихильництвом з ними; Інше ми виводимо уривок з останнього розділу, в якому тов. Сталін змальовує "лівий" і правий ухили, їхню суть та спорідненість. На нашу думку аналіз т. Сталіна цих ухилів саме тепер, коли і в Канаді справа троцькізму, як "лівого" ухилу, прийшла на делний порядок, надто цінна й на часі.



Я. В. СТАЛІН.

Що таке "лівий" ухил? Чи є в нас справді так званий "лівий" ухил в партії? Чи є в нас в партії антисередняцькі тенденції, як сказано у нас в тезах, тенденції понад-індустріялістські й т. ін.? Так, є. До чого вони зводяться?

Вони зводяться до ухилу, до троцькізму. Це лінійний пленум говорив про це. Я маю на увазі відому резолюцію лінійного пленуму про хлібозаготівчу політику, де сказано про боротьбу на два фронти: проти тих, що тягнуть назад від XV з'їзду — це праві, — і проти тих, що хочуть надзвичайні заходи обернути в постійний курс партії, — це "ліві" тенденції до троцькізму. Ясно, що елементи троцькізму та тенденції до троцькістської ідеології є в нас серед партії. Здається близько 6,000 осіб голосувало проти нашої платформи підчас дискусії перед XV з'їздом партії.

Голос. — Десять тисяч. Сталін. — Я гадаю, що коли десять тисяч голосувало проти, то двічі десять тисяч тих членів партії, що співчувають троцькізмові, не голосували зовсім, бо не прибули на збори. Це ті самі троцькістські елементи, що не виийшли з партії, та які, слід гадати, не звільнилися ще від троцькістської ідеології. Крім того, я гадаю, що частина троцькістів, відірвавшись потім від троцькістської організації й повернувшись до партії, не встигла ще попрохатися з троцькістською ідеологією, і теж, певно, не від того, щоб поширювати свої погляди серед членів партії. Нарешті, знаємо факт деякого відривлення троцькістської ідеології в деяких організаціях нашої партії. З'єднайте все це до купи і ви матимете всі потрібні елементи, щоб мати в партії збочення до троцькізму.

Вони й зрозуміло: не може бути, щоб за наявності дрібнобуржуазної стихії та з тишення цієї стихії на нашу партію у нас не було троцькістських тенденцій в партії. Одна справа, — кадри троцькістські заарештувати й вислати. Ін-

ша річ, — з ідеологією троцькізму прикінчити. Це буде трудніше. І ми говоримо: де є правий ухил, там має бути й "лівий" ухил. "Лівий" ухил є тій правий ухилу. Ленін говорив, маючи на увазі "отзовістів", що "ліві" є ті-ж меншвики, тільки наворіт. Це цілком правильно. Те-ж треба сказати про теперішніх "лівих". Люди, що збочують до троцькізму, це по суті ті-ж праві, тільки наворіт. Праві, що прикриваються "лівою" фразою.

Звісно боротьба на два фронти, — і проти правого ухилу, і проти "лівого" ухилу.

Можуть сказати: — "Коли "лівий" ухил є по суті той же правий опортуністичний ухил, то де-ж він ними ріжниця і де тут, власне, два фронти?"

Справді, коли перемога правих означає збільшення шансів на реставрацію капіталізму, а перемога "лівих" веде до тих же наслідків, то яка між ними ріжниця, і чому одних називають правими, других "лівими"? І коли є між ними ріжниця, то в чому вона полягає? Хіба це невірнє, що обидва ухили мають одне соціальне коріння, обидва вони є дрібно-буржуазні ухили? Хіба це не вірно, що обидва ці ухили в разі їхньої перемоги ведуть до однакових наслідків? У чому-ж тоді ріжниця між ними?

Ріжниця полягає в тому, що платформи в них ріжні, вимоги ріжні, підхід до прийомів ріжні. Коли, наприклад, праві говорять: "не треба було-б будувати Дніпрельстан", а "ліві", навпаки, заперечують, що "мамо нам одного Дніпрельстану, подавайте нам що року по Дніпрельстану" (сміх), то треба визначити, що ріжниця, очевидно є. Коли праві говорять — "не зачіпай глитая, дай йому вільно розвиватися", а "ліві" — навпаки, заперечують, — "бий не тільки глитая, а й середнячка, бо чин такий же приватний власник, як і глитая", — то треба визнати, що ріжниця, очевидно, є.

Коли праві говорять — "настали трудніші, чи не час спусувати", а "ліві" — навпаки, заперечують, — "що нам труднощі, начхать нам на ваші труднощі, — летимо скільки сили вперед" (сміх), то треба визнати, що ріжниця, очевидно, є. (Кінець буде.)

ЗАМКІНЕННЯ ПРОСВІТИ В КОВЛІ.

Міністер внутрішніх справ зарядив замкнуті т-во "Провіт" в Ковлі. Як причину замкнення подано, що т-во не піддержується своєю статутів. Є це докінчення ліквідації Просвіт на Волині.

"СНЕП ШАТС".

ТРЕБА ВІДВАГИ.

"Дурний, хто помилок лякаючись. Не сміє братися до діла. Так який я не лякаючись, щоб кришка в голосицю не [влетіла] Іван Франко.

Робкор до робітника: — А де ви, товаришу, працюєте? — В папірні. — А багато там працює робітників? — О, досить поважне число. — Працюють там і жінки? — Жінки, дівчата, діти, чоловіки, всі разом. — Чи жінки і дівчата виконують ту саму роботу, що і чоловіки? — Роблять на машинах так само, як і чоловіки. — А платню побирають таку саму, як чоловіки? — Лише половину тої платні. — За таку саму роботу? — Так. За таку самісіньку. — Робота дуже тяжка? — В деяких департаментах чисте пекло. Роблять в "бе-

лугувій індустрії, в яких вони працюють. Пишіть! Цікаво читачам нашої преси довідатися, як живуть і працюють робітники в ріжних індустріях. — Я, знаєте, кілька років тому назад, як написав допис до "Вістей" і там було дуже багато помилок, багато довиклидали і від того часу я чогось не маю охоти писати. — Ви пам'ятаєте, як ви були малою дитиною? — Дещо пам'ятаю. — Не раз ви пробували вставати і падали, але це вас не лякало. Ви дальше вставали, падали і знов вставали. Не раз ви вдавлялися при іді, але ви не переставали істи. Так само в писанню. Не лякайтеся помилок, бо на своїх помилках ви вчитесь. Треба лише відваги. Писати дописи треба відважитися. Зробіте кілька помилок один раз, то другий раз вже тих самих помилок не зробіте. Читайте дописи інших, пристосовуйтеся до них, присвоюйте собі прочитане, стежіть за кожним словом, вчіться, спостерігайте. Будьте відважні і пишіть про все.

Драпака.

Десятий Всеукраїнський З'їзд То-ва Український Робітничо-Фармерський Дім

ВІДБУДЕТЬСЯ В ДНЯХ 4, 5 І 6. ЛЮТОГО 1929 РОКУ В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ У ВІННІПЕГУ НА РОЗІ ВУЛИЦЬ ПРИЧАРД І МЕКГРЕГОР.

Цим повідомляємо всі відділи й товариства Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім в Канаді, що Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДім на спільному засіданні з Центральними Комітетами Жіночої Секції й Секції Молоді в середу, 6-го грудня 1928 року ухвалив, що Десятий Всеукраїнський З'їзд ТУРФДім відбудеться в днях 4, 5 і 6 лютого у Вінніпегу в салі Українського Робітничого Дому на розі вулиць Причард і МекГрегор (cor. Pritchard and McGregor St., Winnipeg, Man.)

ПРОГРАМА З'їЗДУ.

1. Відкриття з'їзду.
2. Вибір верифікаційної комісії й провірення уповноважень делегатів.
3. Звіт комісії й вибір президії з'їзду.
4. Звіти: ЦВК, ЦК, Жіночій й Секції Молоді ТУРФДім.
5. Вибір комісії: контрольної, організаційної, освітньої, пресової, культурно-мистецької, статуткової, резолюційної і скарг та просьб.
6. Доклади й дискусії над ними:
 - a) організаційна діяльність ТУРФДім і його секцій серед українського робітництва й фармерства в Канаді, організація нових організаційних чинників, як кооперативні, книгарні, інформаційні бюро, та допомога іммігрантам, спорт і ин;
 - b) освітня діяльність ТУРФДім — ВОО, освітні курси на місцях, діточі школи, Бурса в Едмонтоні, бібліотеки, освітній фонд, зв'язки з освітніми інституціями на українських землях;
 - v) матеріальний та ідеологічний стан нашої преси, обслуговування нею наших організацій та українського трудового населення Канади;
 - г) культурно-мистецька діяльність — драмгуртки, хори, мандолінові та інші оркестри;
 - д) економіко-фінансовий стан Українського Робітничого й Фармерського Дому в Канаді, всіх відділів і товариств, справа сплати довіри на будинках, а зокрема довіра на будинок друкарні й школи у Вінніпегу, будівництво нових будинків і забезпечення будинків ТУРФДім;
 - e) переглянення й виправлення статуту та есентуальні поправки а то й додатки до него;
 - e) відношення ТУРФДім до братніх робітничих та фармерських організацій, привіти, протести й всякі непередбачені порушення на з'їзді справи;
 - e) роз'яснення й предостереження для вирішення есентуальних скарг та закарень від поодиноких відділів або членів.
7. Засідання комісії для обговорення всіх пропозицій і пропозицій.
8. Звіти й пропозиції комісії, дискусії над ними й ухвали.
9. Вибір Центрального Виконавчого Комітету й Контрольної Комісії ТУРФДім та Центрального Комітету Жіночої Секції й Секції Молоді.
10. Закриття з'їзду.

Пояснення до програми й всякі інформації вишлемо всім відділам в обійжниках. Закликаємо відділи вчасно приготуватися до передискутовання програми й вироблення на її основі пропозицій до X. З'їзду ТУРФДім.

З товаришеским привітом,
За Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДім
Т. Пилипас, голова. М. Шатувський, секр.

З Трейд-юнійного Руху

ВІДЗІВКА ТИХООКЕАНСЬКОГО СЕКРЕТАРІАТУ.

ДО ПРОФСПІЛОК УСІХ ТИХООКЕАНСЬКИХ КРАЇН.

У зв'язку з тим, що 1-го серпня 1929 року у Владивостокі мають скликати тихоокеанський конгрес профспілок Тихоокеанського секретаріату профспілок удався до профспілок тихоокеанських країн з відозвою.

У відозві говориться, що намагання імперіалізму задумати робітничу класу й спити визвольний рух щільно зв'язане з усім комплексом його внутрішніх противнств, що-дня наближає неминучу війну на Тихім океані. Майбутній конгрес дасть тихоокеанським профспілкам мабуть остаточну можливість спільно перегорити та опрацювати спільну програму перед тим, як спалахне війна. Розколу світового профспілку, що дуже зміцнює могутність імперіалізму, треба позбутися. Це завдання повинен розв'язати майбутній конгрес.

Справи еміграції в тихоокеанських краях стоять гостріше й складніше, ніж деінде, бо тут є найбільша різноманітність в оплаті й обставинах праці. Імперіалісти використовують це, щоб створити національний і расовий антагонізм, роз'єднати визискувані маси. Робітничі класи через це повинні мати свою єдину програму про еміграцію.

Ухвалено на минулій конференції програму чину, що формулює спільні вимоги всієї ро-

бітничої класи тихоокеанських країн і директиви кожній окремій країні, треба переглянути згідно з вимогами поточного моменту й підирити на всі країни Тихого океану.

Тихоокеанський секретаріат профспілок пропонує такий порядок денний конгресу: звіт секретаріату; воєнна небезпека й боротьба з імперіалізмом; визвольний рух у колоніях і ролі профспілкових тихоокеанських організацій; міжнародна єдність профспілку; еміграція й імміграція в тихоокеанських краях; семігодинний робітничий день, мінімальна зарплата, жіноча й дитяча праця, безробіття, соціальне законодавство; безпосередні завдання в Китаї, Японії, Індії та в інших краях; організаційні справи; вибори секретаріату.

Не вважаючи ні на які труднощі, кожна країна повинна послати своїх делегатів до Владивостоку на час конгресу. Від кожної країни повинна прийти делегація. Мінімальний склад її повинен відповісти такому списку: Китай — 12 осіб, СРСР — 15, Австралія — 6, Канада — 2, Злучені Держави — 2, Гавайські острови — 1, Японія — 10, Індія — 8, Філіппіни — 5, Франція — 1, Індонезія — 3, Корея — 2, Нова Зеландія — 2, французький Індо-Китай — 1 та від кожної країни Латинської Америки по одному делегатові.

ЧОМУ ВОНО ТАК?

Чому деякі секційні форми ворожо відносяться до нової залізничної юнії? Тому, що їм не дуже то приємно бачити, що робітники в тіюнії мають більше голосу, беруться до керування. В старій юнії приїде організатор, пошпечеться з форманом, а тоді до робітників за вкладками: "давай, бо підеш з роботи". Залає робітник і дає, хоч про ту юнію сам мало що чув. Дістане організатор \$4.50 за

квартира і побачимо його тоді, коли знову треба збирати членські вкладки. А між форманами далі йде конкуренція, щоб випередити один другого перед родмайстром. Робітник же також мусить старатися, бо за його плечима стоїть безробітний, що кожної хвилини займає його місце. Отак форман в страху перед родмайстром, робітник в страху перед форманом і юнійним організатором тягнє як від цілий

день, а вечером в банк-газві на потертому сні, на дошках вимулює свої спрацьовані кости. А тут же щей блощиці поть його кров та блохи витинають по нему гонки.

І такого то комфорту боїться втратити секційний робітник. Бо знає, що юнія за ним не ввійметься, бо та юнія реакційна і не для секційного робітника вона створена. Коли-ж на юнійному мітингу задумає ввійнутися за собою, то як глипне, що з сусідньої секції сидить форман, то вже йому в горлі пересохло і не докінчить того, що почав.

Отак мовчали ми та терпіли в старій юнії, в "інтернаціоналі". А то ще й вечерами або по пейді треба було підіти старшого, щоб "добрий був", щоб лекшу роботу дав. Багато про це можна оповідати, як робітників і индиків на різдо другим купували, а самі пальці облизували. Але за останніх вісім років наша українська робітничо-фармерська преса й організація поширює свідомість між робітництвом, вчать як треба боротися за свої права, яку організацію треба творити, як в ній боротися. Для секційних робітників такою організацією є нова канадійська залізнично-робітничою юнія, яка стареться бути справді такою, що дбала-б за найбільшні плачених робітників. Тому до тої нової юнії, товариші, висуйтесь групами й поодинокю, не бійтеся застрашування. Прислухайтесь, що доккола вас діється, читайте свою пресу, що в ній пишуть робітники з иншої місцевости, пишть до газети про свою місцевість, щоб инші знали, що у вас робиться. В юнії будьте сміливі, говоріть відкрито, бо якими будете ви, такою буде й юнія. Ми її будемо для своєї користі, а не для чужої, не для гуртка паразитів, як це є в старій юнії, або для добре плачених робітників. Беріть собі це, товариші, на розум.

Б—ий.
Едмонтон, Алта.

Ви — що коротате дні Вашого життя при всяких вартатах праці, як на землі так і в глибоких норах підземелля, пинить до "Українських Робітничих Вістей" про все те, що з Вами й кругом Вас діється.

НА ЗЕМЛЯХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

ВИСТУП ПОСЛА Д-РА ЗАХІДНОГО У ПОЛЬСЬКІМ СОЙМІ.

З нагоди бюджетової дискусії виступив в польському соймі дня 14. листопада з промовою посол д-р Західний, який, обговорюючи події першого листопада, між иншим сказав: "Події в днях 1—3. листопада у Львові і в цілому краю є доказом, що на Західній Україні продовжується боротьба з тим фактичним станом політичним, який заіснував на цих землях від часу їх мілітарної окупації. Ті криваві події стверджують, що за час десятилітнього фактичного виконання влади Дольшею на українських землях, український нарід не угнувся перед силою й далше бореться з незложною вірою в побіду своїх державницьких змагань".

"Для українського народу є цінніше право на війну за свої державні стремління, чим опінія погрожуючих противників або матеріальні шкоди, що їх спричинила війна. Тому й не дивне мене виступ міністра Складковського, ані також не чисимо на можливість одержання справедливости в границях нинішньої Польщі, і о ну не просимо. Хвилево пригнічений нарід зможе подіквідувати свої рахунки з противником в слушний час".

"Пятуючи доконаю поляками криваву масакру українського народу в листопадових днях у Львові, заявляю перед цілим культурним світом, а головню перед урядом Української Радянської Республіки, що події в дні першого листопада й в сідуючих днях є проявом кривавої постійної боротьби за змагання українського народу до державної незалежности з одної сторони, а екстермінаційної політики уряду й влади польської супроти українського народу на його власній території з другої сторони."

"Уважаю українські демонстрації в дні першого листопада — з нагоди десятиріччя української державности, маніфестацією за поворотом української влади в Галичині, вважаю ті демонстрації за новий вияв безупинного активного змагання українського народу до незалежности, до єднання з матірним українським плем, уважаю їх гримким протестом проти огидного поневолення і страшного переслідування українського

ЗАЩО ПІДІТЬСЯ В ПОЛЬЩІ ДО КРИМІНАЛУ.

В промові посла Західного, виголошеній дня 14. листопада в польському соймі, знаходиться такий цитат акту обжаловання проти Миколая Когутя, селянина-столжара обжалованого за голову зраду, яку цей мав поповинити слідувачим: "Дня 19. лютого 1928 р. на передвиборчих зборах Української Нартії Праці в Бережанах в присутності 300 чол. у своїй промові захвалював відносини на Радянській Україні, твердячи, що український селянин посідає там землю й українські школи, — коли противно українці під Польщею є гноблені; виступав проти програми УНДО, твердячи, що воно шукає опертя на Варшаву, замість на Радянську Україну, де є пень українського народу; промовляв далше за вибранням таких послів, котрі першим своїм завданням будуть уважати, щоб запропестувати перед цілим світом проти рішення Ради Амбасадорів з 1923 р. в справі визнання східних границь польської держави, і котрі ствердяють, що нарід український не годиться на ту децизію Ради Амбасадорів і зажадують прилучення "Малопольської всходньої" до Радянської України; завданням тих послів буде заявити в соймі, що українці не хотять належати до Польщі, але до Радянської України".

СПІВЧУТТЯ ЛИТОВСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА.

Ковенське литовсько-українське товариство оголосило відозву до українського народу з приводу погрому над українцями у Львові. У цій відозві т-во висловлює співчуття й обурення з приводу способів поневолення, що застосовують поляки, способів "невідомих навіть диким племенам".

У відозві сказано, що такі варварства може чинити тільки нація, яка стоїть на краю прірви, а також висловлено певність, що погроми поляків ще міцніше об'єднують лави борців за визволення з польського ярма. Відозву підписали професори Біржишки, Креве-Мішкевич, д-р Пурицький та инші.

РІЖНІ ВІСТІ

ЛИТВА В ЖАЛОБІ.

Литовський уряд Вальдемараса відсвяткував 9. жовтня, день загарбання литовського столицного міста Вільна польським наїздником генералом Желіговським, національною жалобою. Уже в 5. годині раного дня по всіх будинках, так публичних, як і приватних, висували жалібні прапори. Точно в 12. годині в полудні цілий Литви задзвонили церковні дзвони, а в Ковні дзвін свободи. В той самий час сигнали, сирени своїм гудінням дали знак перервати працю на одну хвилину, щоб люди могли скупити свої думки доккола Вільна. В 5. год. по полудні знято жалібні прапори, а вечером по всіх шкільних саях відбулися відчити про вільненську справу.

ДАЛЬШІ РЕФОРМИ АМАНУЛІ В АФГАНІСТАНІ.

Аманула почав переводити дальші реформи у своїй країні. На останньому засіданні Великої Ради оголосив він закон, який забороняє афганським жінкам носити чардаші (серпанки до заслонювання лиця). Проголошуючи закон, зняв він особисто заслоню з лиця своєї жінки Сурій. На тому самому засіданні у стійній новий збірний тип афганської школи та рішення зорганізувати рятункове товариство "Червоний Півмісяць" на зразок європейського "Червоного Хреста". Список заду-

манів реформ кінчиться проектом осунування клубу для чужинців. Завданням такого клубу було би іти на руку європейцізаційним намаганням Аманули.

МОВА МАЛП.

Американцеві Робертс Ейркеру, проф. ельського університету, вдалося, як він упевняє, роз'яснити проблему маліячої мови. Уже давно відомий зоопсихолог Гарнер поставив гіпотезу про існування маліячої мови. Його гіпотезу не брали вчені поважніше, ніж лавісти Жюль Верна, дарма, що Гарнер схоплював на грамофонових плитках маліячу мову. Наприкінді, коли згук означали загрозу небезпеки, малія хвилювалися і метушилися. Ейкер потвердив уповні ці досліді. Він нарахує 32 слова в маліячій мові, є в ній поняття голоду, привітів, горя, небезпеки і веселощів.

СТРАЙК ЛІСОВИХ РОБІТНИКІВ В РАВЩИНІ.

З кінцем жовтня вибух великий страйк лісових робітників в селях: Гребенне, Селиська, Деби, Горай, Мриглоди, Верхата, Мости, Потоки і Тенітська. Страйкує 400 лісових робітників. З цього страйку лісових робітників і з попередніх страйків різних робітників бачимо, що галицький нуджар стає поволи до організованої боротьби з визиском.

ЗМІНА ПОЛЬСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ.

Хоч багато постанов польської конституції зовсім не ввійшло в життя, то вже від кількох літ, як Марко по пеклу, товчється справа зміни конституції. Коли вшехполяки були при владі, то вони її хотіли направляти в свою користь. Тепер, коли при посадній владі є так званий національний табор "одинки", то з нього тепер добуваються постійні зазиви до направи конституції.

Про зміни радить найбільший польський соймовий клуб одинки, який співпрацює з урядом. З цього, що досі дійшло до відома, виходить, що зміни будиби основні. Перш усього змінено-б виборчу ординацію

до сойму, обмежено-б вік управнених до голосування, наступила-би зміна виборчих округів і зменшено-б число послів. Крім цього мається надія сенаторів такі самі праця й значіння як соймові, а половину сенаторів мав-би назначати уряд сам, не питаючи, що до цього голосу, мас. Взагалі значіння й управлення сойму та сенату мали-би бути обмежені, а уряд у президента поширені. В який спосіб мав-би наступити вибір президента, про це є ще різкі і неустійнені думки.

Були в дискусії над зміною конституції голоси перестороги, щоб обмежити як найбільше вплив національних меншостей на справи державної ваги й на законодавчі тіла, бо це може стати великою небезпекю для Польщі.

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА В ЧАСІ З'їЗДУ В ЕДМОНТОНІ, АЛТА.

В СУБОТУ ВЕЧЕРОМ, 22. ГРУДНЯ 1928 Р., Драмгурток відділу ТУРФДім в Едмонтоні відіграє відому революційну драму М. Ірчана п. н.:

"ПІДЗЕМНА ГАЛИЧИНА".

Участь в цій штуці беруть найкращі сили Драмгуртка і докладають всіх старань відіграти її як найкраще.

В НЕДІЛЮ ВЕЧЕРОМ, 23. ГРУДНЯ 1928 Р., всі музично-вокальні сили, які гуртуються при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні як: хор, оркестра секції молоді, соалісти, муз-квартети дадуть

МУЗИЧНО-ВОКАЛЬНИЙ КОНЦЕРТ.

В ПОНЕДІЛОК ВЕЧЕРОМ, 24. грудня 1928 Р., на закінченні З'їзду Жінвідділу ТУРФДім в Едмонтоні влаштує величаву

ТОВАРИСЬКУ ФАМІЛІЙНУ ЗАБАВУ.

На забаві приграватиме прекрасна оркестра Адольфа, та гошчатиметься гостей ароматною каваю.

"Т. ШЕВЧЕНКО" В МОНТРЕАЛІ!

СТАРАННЯМ СХІДНОГО ПРОВКОМУ ТУРФДІМ відбудеться

В ДНЯХ 20, 21, І 23. ГРУДНЯ 1298 Р.

В ПРИНЦ АРТУР САЛІ В МОНТРЕАЛІ
29 PRINCE ARTHUR ST. EAST

ВИСТАВА ФІЛЬМИ

Тарас Шевченко

Хоч ця фільма обійшла вже цілу Канаду, то в Монреалі і в провінції Квебек вона виставляється вперше. Фільма ця малює життя нашого найбільшого поета Тараса Шевченка від малюї дитини до гробової дошки. Ми не повторим тут того, що писали сотні очевидців цієї фільми про те в "Укр. Роб. Вістях", але скажемо: Робітники й робітничі Монреалу й околиці! Не омийте нагоди побачити цю першу українську фільму радянського виробу, що малює життя й боротьбу дорогої українського трудового народної людини. Приходіть громадо, перекажуть своїм знайомим!

ЗА ШНАМИ ВСТУПУ І ПОЧАТОК ПОКАЗУВАННЯ ФІЛЬМИ СЛІДІТЬ ЗА ОГОЛОШЕННЯМИ.

РОБІТНИЧЕ СВЯТО У ВЕНКУВЕР, Б. Н.

НА ДАЛЕКОМУ ЗАХОДІ КАНАДИ, НАД ТИХИМ ОКЕАНОМ, В МІСТІ ВЕНКУВЕРІ УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИКИ ЗБУДУВАЛИ

УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ ДІМ!

В СУБОТУ Й НЕДІЛЮ, 29. І 30. ГРУДНЯ

відбудеться

СВЯТОЧНЕ ЙОГО ВІДКРИТТЯ.

ДРАМГУРТКОК ВІДІГРАЄ З ТОЇ НАГОДИ В СУБОТУ, 29. ГРУДНЯ 1928 РОКУ ВІДОМУ ДРАМУ В 5-ОХ ДНЯХ М. ІРЧАНА

ДВАНАЦЯТЬ.

В НЕДІЛЮ ВЕЧЕРОМ 30-ГО ГРУДНЯ ВІДБУДЕТЬСЯ

КОНЦЕРТ-МІТІНГ.

На мітингу промовлятиме представник ЦВК ТУРФДім тов. Іван Навізіський, який недавно вернув із старого краю, куди він їздив ділити допомогу жертвам поєни. Тов. Навізіський розскаже нам про життя наших братів в Галичині, Буковині й на Рад. Україні.

Ми кличемо всіх українських робітників і робітниць Венкуверу й околиці прибути на свято громадо, а всі доколичні організації просимо прислати своїх делегатів. Прибувайте, товариші й товаришки, на це велике свято численно! Перекажуть про него свої знайомі.

ВСТУП НА ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДЛЯ ДОРОСЛИХ 75 ЦЕНТІВ, ДЛЯ ДІТЕЙ ВИЩЕ 12 РОКІВ 15 ЦЕНТІВ.
ПОЧАТОК ОБОХ ПІДПРИЕМСТВ ТОЧНО В 8-Ю ГОД. ВЕЧЕРОМ.

